T157061

โรคพยาธิสตรองจิลอยค์ (strongyloidiasis) เกิดจากการติดเชื้อพยาธิตัวกลมขนาคเล็กใน ลำไส้ Strongyloides stercoralis; (Bavay, 1876) Stiles and Hassall, 1902 พยาธิชนิคนี้มักพบในเขต ร้อนและกึ่งร้อน ภายหลังคนได้รับระยะติดต่อจะมีการลอกคราบ 2 ครั้ง เจริญเป็นตัวเต็มวัยอาศัยอยู่ บริเวณลำใช้เล็กส่วนคโอคีนัม โดยตัวเต็มวัยจะฝังตัวอยู่ภายในผนังชั้น mucosa ของถำใส้เล็ก ประมาณกันว่ามีประชากรทั่วโลกประมาณ 100-200 ล้านคน ที่ติดเชื้อพยาธิสตรองจิลอยค์ พบว่าผู้ ป่วยที่ติดเชื้อแบบเรื้อรังส่วนใหญ่จะไม่มีอาการหรือมีอาการไม่รุนแรง ทำให้โรคนี้ถูกละเลยและ เป็นการยากที่จะตรวจหาพยาธิเนื่องจากมีพยาธิจำนวนน้อย แต่โรคนี้อาจจะเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิต ได้ในอัตราสูงถ้ามีการติดเชื้อจำนวนมาก (hyperinfection) และเป็นชนิดแพร่กระจาย (disseminated strongyloidiasis) โดยเฉพาะในผู้ป่วยที่มีระบบภูมิคุ้มกันบกพร่อง มีการศึกษาใช้ยา albendazole หลายสูตรในการรักษาโรคพยาธิสตรองจิลอยค์ในคนให้ผลที่แตกต่างกันมาก (16.7-100 %) ทั้งนี้ เนื่องจากมีการใช้สูตรยาที่แตกต่างกัน ใช้วิธีการตรวจติคตามผลเพื่อประเมินประสิทธิภาพของยาที่ ต่างกัน ในครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบทางคลินิกแบบสุ่ม โดยใช้ยา albendazole ในขนาดสูง 2 สูตร (800 มก./วัน) ในการรักษาโรคพยาธิสตรองจิลอยค์ชนิคไม่รุนแรงในคน และใช้วิธีเพาะเลี้ยง พยาธิในจานวุ้นอาหาร (agar plate culture; APC) ซึ่งเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพคีที่สุด สำหรับการ **ตรวจหาพยาธิชนิคนี้ในอุจจาระ** ได้ทำการศึกษาหาอัตราความชกของการติดเชื้อพยาธิสตรอง-จิลอยค์ในประชากรภากตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 7 จังหวัด จำนวน 414 คน โคยวิธี APC พบ อัตราการติดเชื้อพยาธิสตรองจิลอยค์ตั้งแต่ 16.5% ถึง 62.1% เฉลี่ย 30.4% (95% CI; 26.0-34.8) โดย พบว่าตัวอย่างประชากรในจังหวัดกาฬสินธุ์มีอัตราการตรวจพบเชื้อพยาธิสตรองจิลอยค์มากที่สุดคือ 62.1% รองลงมาได้แก่ จังหวัดเลย 33.3% หนองบัวลำภู 30.0% หนองคาย 22.9% อุครธานี 19.5% สกลนคร 18.6% และขอนแก่น 16.5% จะเห็นว่าทุกจังหวัดมี อัตราการติดเชื้อในระดับที่สูงมาก

มาก (> 5%) ปัจจัยที่พบว่ามีควาามสัมพันธ์กับการติดเชื้อพยาธิสตรองจิลอยค์ในอัตราที่สูง ได้แก่ อายุที่มากกว่า 20 ปีขึ้นไป ($\chi^2 = 9.254$; p = 0.026) เพศชายมีอัตราติดเชื้อพยาธิสตรองจิลอยค์มาก กว่าเพศหญิง ($\chi^2 = 19.4$; p = 0.000) อาชีพเกษตรกรรมมีอัตราพบเชื้อมากกว่าอาชีพอื่นอย่างมีนัย สำคัญ (FET. = 21.978; p = 0.000) และพบว่าผู้ติดเชื้อพยาธิสตรองจิลอยค์ส่วนใหญ่ (82.6%) ไม่ แสดงอาการ

จากการศึกษาประสิทธิภาพของยา albendazole ที่ผลิตโดยองค์การเภสัชกรรมแห่ง ประเทศไทย 2 สูตร อาสาสมัครที่ถูกสุ่ม (random) ให้ได้รับยาสูตรที่ 1 จะได้ยา albendazole ขนาด รับประทาน 800 มก./วัน (แบ่งให้เช้า-เย็น) รับประทานติดต่อกัน 3 วัน และเว้น 7 วัน แล้วให้ยาต่อ ในขนาดเดิมอีก 3 วัน และอาสาสมัครที่ถูกสุ่มได้รับยาสูตรที่ 2 จะได้ยา 800 มก./วัน (แบ่งให้เช้า-เย็น) ติดต่อกัน 5 วัน และเว้น 7 วัน แล้วให้ยาต่อในขนาดเดิมอีก 5 วัน ระยะเวลาในการประเมินผล การรักษาด้วยวิธี APC 14 และ 10 วัน ตามลำดับ พบว่าอาสาสมัครที่ได้รับยาสูตรที่ 1 มีอัตราการ หาย 87.9% (51/58) ในขณะที่อาสาสมัครที่ได้รับยาสูตรที่ 2 มีอัตราการหาย 89.5% (51/57) ซึ่งพบ ว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 0.068$; p = 0.794) อาการไม่พึงประสงค์จาก การใช้ยา albendazole ในการศึกษาครั้งนี้พบน้อย (8.7%) และไม่รุนแรง โดยทั้ง 2 กลุ่มมีอาการไม่ พึงประสงค์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 0.001$; p = 0.977) จึงอาจสรุปได้ว่าควร รักษาโรคพยาธิสตรองจิลอยด์ด้วยยา albendazole สูตรที่ i

สรุป จากผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า ขังมีการระบาคของโรคพยาธิสตรองจิลอยค์ในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนสูงมาก จากผลการศึกษาครั้งนี้ จึงควรมีการศึกษาในเรื่องปัจจัยที่ทำ ให้มีการติคโรคพยาธิในอัตราที่สูงอย่างแท้จริงต่อไป และมีการพิจารณานำยาใหม่ ๆ มาทำการ รักษาโรคพยาธิสตรองจิลอยค์ในประเทศไทยให้ได้ผลดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะผู้ป่วยที่มีการติคเชื้อรุน แรงและเป็นชนิดแพร่กระจาย เพื่อลคการกระจายของพยาธิสู่สิ่งแวคล้อม เป็นสิ่งที่จำเป็นมาก นอกจากนั้นควรมีการศึกษาถึงสายพันธุ์ของพยาธิสตรองจิลอยค์ที่คื้อต่อยาที่ใช้รักษา พื่อที่จะนำไป สู่การพัฒนายาตัวใหม่ที่มีฤทธิ์ฆ่าพยาธิชนิดนี้ได้ดีกว่ายา albendazole จากข้อมูลทั้งหมดอาจกล่าว ได้ว่าสูตรยา albendazole ที่ผลิตโดยองค์การเกสัชกรรมแห่งประเทศไทย กระทรวงสาธารณสุข ใน การรักษาโรคพยาธิสตรองจิลอยค์ชนิดไม่รุนแรงในคน ควรใช้ขนาด 800 มก./วันแบ่งให้เช้า-เย็น ติดต่อกัน 3 วัน และรักษาซ้ำอีกครั้งหลังให้ยาครั้งแรกครบ 7 วัน

ABSTRACT

TE 157061

Strongyloidiasis is a nematode parasitic disease resulting from an infection with Strongyloides stercoralis (Bavay, 1876) Stiles and Hassall, 1902; which is relatively common in tropical and sub-tropical areas. Once the infective larvae reach the small intestine, they molt twice to become female adult worms then penetrate the small bowel mucosa. It is probably of the order of 100 – 200 millions people were infected by this parasite. Most patients with S. stercoralis infection are asymptomatic or mild symptom and therefore, remain undetectable. However, the infection often progresses to the fatal disseminated hyperinfection under immunosuppressed condition. Various regimens of albendazole have been used for treatment of strongyloidiasis with cure rates range from 16.7% to 100%. Several dosage regimens and different parasitological methods were used to evaluate the efficacy of the treatment. This comparative clinical trial study was designed to evaluate the efficacy of two high doses of albendazole (800 mg./day, twice daily) regimens for treatment of uncomplicated human strongyloidiasis using a highly effective technique, agar plate culture for coprological diagnosis.

Fresh fecal sample from 414 subjects in 7 provinces of northeastern Thailand were analysed for the prevalence of *S. stercoralis* infection by APC technique. Of the 414 fecal samples, 126 (30.4%) were found positive (95% CI, 26.0–34.8) varing between 16.5% and 62.1%. Peak prevalence was found in Kalasin province, whilst those for the remaining provinces were hyperdemic area (>5%), Kalasin 62.1%, Loei 33.3%, Nong Bua Lam Phu 30.0%, Nong Khai 22.9%, Udon Thani 19.5%, Sakon Nakhon 18.6% and Khon Kaen 16.5%. Many factors determining *S. stercoralis* infection rate were associated with age group more than 20 years old

 $(\chi^2 = 9.254 ; p = 0.026)$; sex, male was detected of 1.9 times more than female $(\chi^2 = 19.4 ; p = 0.000)$; and agriculture occupation gave increased prevalence of strongyloidiasis (Fisher's exact test = 21.978; p = 0.000). Furthermore, most of all infected with S. stercoralis (82.6%) were asymptomatic.

Efficacy of albendazole (local made by Pharmaceutical Authority of Thailand) were performed with regimen 1 (800 mg./day for three consecutive days) or regimen 2 (800 mg./day for five consecutive days). For each treatment, the same regimen was repeated once 7 days later. Efficacy was evaluated at 14 days and 10 days using APC method after the second course of treatment respectively. Coprological cure was obtained in 51 of the 58 subjected (87.9%) treated with albendazole regimen 1, where as 51 of the 57 subjected (89.5%) treated with regimen 2 without statistically significant different ($\chi^2 = 0.068$; p = 0.794). More importantly little adverse effect has been found (8.7%) while increased dose of albendazole as in regimen 2 was not found a significant increased in adverse effect ($\chi^2 = 0.001$; p = 0.977). Thus, albendazole in a dose of 800 mg./day for 3 days with repeated dose 7 day later was presently as better regimen against uncomplicated human strongyloidiasis.

In conclusion, the very high infection rates of S. stercoralis were found in northeasters. Factors determining transmission of S. stercoralis infection should be considered. The usage of new drugs with high efficacy for treatment of human strongyloidiasis in Thailand should be concerned, especially in disseminated hyperinfection cases to prevent transmission of this parasite to the environment. More detailed investigations are needed, particularly the albendazole resistant strain of S. stercoralis for improvement the cure rate. A suggested approach for treatment of uncomplicated strongyloidiasis was satisfied with 800 mg./day of albendazole for 3 days with repeated dose.